

Rama IX Art Museum Foundation

Haritorn Akarapat

B-CAT-2-0386
SOL-0538-09-2004

SAJJA - PATIMA

Haritorn Akarapat

Rama IX Art Museum Foundation

9 September - 31 October 2004

Opening Reception : 29 September 2004

แต่

ศันสนา วรรณไพโรจน์

ผู้พิงสรรเสริญ

29 กันยายน 2521 - 23 ธันวาคม 2546

Rama IX Art Museum Foundation

Meaning System in Harintorn's Works of Arts

Uthit Atimana

Harintorn contemporary sculpture works have primarily presented to Thai society since 1988. His work can be recognized as a new generation sculptor who has attempted to "develop" Surrealistic form and thought representing unconsciousness status on artistic works by referring to Sigmund Freud's psychological theory. The various model forms are applied the technique of trimming down the human figure like face and body, objects found in daily life and the geometric structure in architecture, etc. thus they become simple, ambiguous and consist of numerous meanings which the audiences could interpret differently. In addition Harintorn often presented his personal taste in selecting materials and color of bronze (or any material can worked out like bronze). By emphasizing on the bronze color presenting serious look he worked continuously with it for six years. The outstanding samples are Sculpture's Grave (1990), Essay of metro (1994), Midnight Moon (1994). Then Harintorn had disappeared from the artworld for a while. Harintorn returns to the art world again. This time, his works seems to represent his personal happiness. Instead, it turns to be his tragic story and memory of his personal life. In this exhibition Harintorn reflects the development in thought and form from his previous works in several aspects. To present the freshness, straightforwardness and thorough consideration he emphasizes in his model as the Sudden Mood - spending less time as possible. These models bring forwards the least time consumed left with fingerprint tracks on, etc.

Harintorn said: "He has got an inspiration by creating miniature Buddha images in the old Thai society, which were simply made by hands, used no elaborated tools. They were successfully able to reflect the story and spiritual value to Thai people. This exhibition he casts all works with bronze concentrating on casting bronze-color reflecting vigorous shade for example light blue, light green, orange-red, blue and yellow which convey relatively appealing aspects. In general these colors are used only in the souvenir industry. They are a taboo taste in contemporary Thai sculpture. This time Harintorn's idea shows contradiction and dissimilarity to the audiences in terms of strong perception in using bronze in the past and the feeling of bronze in this exhibition which likes plastic materials or toys.

Moreover, there is the idea of using red carpet all over the floor, it binds the relationship of each sculpture to unity. The reflection of carpet to each sculpture, the collaborating meanings and the beauty of each work create the exhibition into another installation art. The hardest aspect conveying might be the communicating system through various forms. They come from the personal interpretation for example the circle used as a main character in this exhibition. Harintorn says: "He uses the circle form to reflect our life which is related to all kinds of abstract which are intangible to tangible stories. In this exhibition you will see the circle form as the universal status, or as a round face, a drop of water, a bunch of circles like cloud, a symbol of dreams or a circle like a football, etc. Although Harintorn's works hide numerous meanings - for example; a form of snake which has a dog's face, male and female sex-organ; the believe in God, and love, catch a cold bird (bird fever); Sarika's golden tongue, a man with strong figure but with down-syndrome face; there are a number of objects in his sculptures which often ended by figure 4 or 8. One can say this exhibition communicates human state which captures the binary system - for example; success-failure, happy-sad, dream-reality, and strong-stupid. Harintorn has tried to change these abstract ideas to visual media.

ระบบความหมายในผลงานของหริศร

อุทิศ อติมานะ

ผลงานประติมากรรมร่วมสมัยของหริศร นำเสนอสู่สังคมไทยเป็นครั้งแรกราวปี 1988 เป็นต้นมา เขาเป็นประติมากรรุ่นใหม่ที่มี "ค้อยอด" จากแนวคิดและรูปแบบของศิลปะแนวเหนือจริง (การนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตไร้สำนึกของมนุษย์ในฐานะศิลปะ โดยใช้จิตวิทยาของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ เป็นหลักการกำกับ) การปั้นรูปทรงต่างๆ โดยการลดทอนรูปทรงต่างๆ อาทิ ใบหน้าคน ร่างกาย วัตถุในชีวิตประจำวัน โครงสร้างเรขาคณิตที่ดูคล้ายสถาปัตยกรรม ฯลฯ ให้ดูเรียบง่าย คลุมเครือ มีความหมายหลายนัยยะ ซึ่งทำให้ผู้ชมสามารถตีความได้อย่างหลากหลาย นอกจากนั้นหริศรมักแสดงรสนิยมส่วนตัวในการเลือกวัสดุ และสีของวัสดุประเภทสำริด (หรือถูกทำให้เหมือนสำริด) เน้นสีของสำริดที่ดูเคร่งขรึม จริงจัง เหล่านั้นเป็นลักษณะร่วมในผลงานของเขาซึ่งถูกสร้างเรื่องราวขึ้นอย่างต่อเนื่อง 6 ปีติดต่อกัน ตัวอย่างผลงานเด่นๆ เช่น Sculpture's Grave (1990), Essay of metro (1994), Midnight Moon (1994) เป็นต้น หลังจากนั้น หริศรก็ได้ห่างหายไปจากโลกศิลปะไประยะหนึ่ง ดูเหมือนว่า การทวนกลับมาสู่โลกศิลปะอีกครั้งหนึ่งของหริศรในนิทรรศการครั้งนี้ ตอนแรกเกิดจากเรื่องราวส่วนตัวที่ดูเหมือนจะเป็นสุนาฏกรรม แต่แล้วบังเอิญการเกิดนิทรรศการ "สัจจะ-ปฏิมา" กลับกลายเป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรมและการไว้อาลัยในเรื่องราวส่วนตัวของเขาแทน จะเห็นได้ว่านิทรรศการครั้งนี้ หริศรได้สะท้อนพัฒนาการทางแนวคิดและรูปแบบในผลงานของเขาจากเดิมหลายๆ ประเด็น อาทิ ใช้เวลาในการปั้นในแต่ละชิ้นน้อยเท่าที่จำเป็น เพื่อแสดงความสด ความตรงไปตรงมา การคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อนำมาสู่การปั้นที่ใช้เวลาน้อยที่สุด หรือการแสดงร่องรอยการใช้นิ้วมือขึ้นเป็นต้น หริศรกล่าวว่า "ผมได้รับแรงบันดาลใจมาจากการสร้างพระพุทธรูปขนาดเล็กในอดีตของสังคมไทยที่ปั้นขึ้นอย่างง่าย ด้บพล้น เป็นรูปร่างง่ายๆ ทำด้วยมือ ไม่ได้ใช้เครื่องมือที่ดีเลิศเลย แต่กลับสามารถสื่อสารถึงเรื่องราว และคุณค่าระดับจิตวิญญาณให้ผู้คนรับรู้ได้"

นิทรรศการนี้ เขาถ่องานทั้งหมดด้วยวัสดุสำริด โดยย้อมสีสำริดที่เน้นสีสดใสน้ำตาล สีฟ้า สีเขียวอ่อน ส้มแดง สีส้ม สีเหลือง เป็นต้น ซึ่งเป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจ เพราะโดยทั่วไปสีเหล่านี้มักถูกใช้เฉพาะในวงการอุตสาหกรรมของทีระลัก จนเสมือนเป็นรสนิยมต้องห้ามในวงการประติมากรรมร่วมสมัยของไทย จากความริเริ่มของหริศรในครั้งนี้ สร้างความรู้สึกต่อประติมากรรมของเขาที่ดูขัดแย้ง แปลกแยก ต่อผู้ชมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะระหว่างความรู้สึกของสำริดที่ดูเคร่งขรึมเฉกเช่นประติมากรรมในอดีตส่วนใหญ่กับสำริดในนิทรรศการครั้งนี้ ที่ดูคล้ายวัสดุพลาสติกหรือของเล่น นอกจากนั้น การใช้พรมสีแดงปูทั่วพื้นนิทรรศการ เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของประติมากรรมแต่ละชิ้นให้เกิดเอกภาพ การสะท้อนสีแดงของพรมในผลงานประติมากรรมแต่ละชิ้น การเรียงร้อยความหมายและสุนทริยภาพของประติมากรรมแต่ละชิ้นทั้งพื้นที่นิทรรศการให้มีความต่อเนื่อง ช่วยทำให้นิทรรศการครั้งนี้กลายเป็นศิลปะแนวจัดวางอีกด้วย

ประเด็นที่รับรู้ได้ยากที่สุด น่าจะเป็นเรื่องระบบการสื่อความหมายผ่านรูปทรงต่างๆ ในนิทรรศการครั้งนี้ ซึ่งมาจากการตีความส่วนตัวของศิลปิน ตัวอย่างการใช้ทรงกลมเป็นตัวละครหลักในนิทรรศการ หริศรกล่าวว่า "ผมนำทรงกลมเข้ามาใช้ เพื่อสื่อถึงชีวิตเราที่จะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่างๆ จากระดับนามธรรมที่จับต้องไม่ได้จนถึงเรื่องราวรูปธรรมต่างๆ ในผลงานครั้งนี้ จะเห็นได้ทั้งทรงกลมในฐานะสิ่งสากล ทรงกลมที่ต่อกันคล้ายเมฆ หรือสัญลักษณ์ถึงความฝัน หรือทรงกลมที่คล้ายฟุตบอล เป็นต้น" ผลงานของหริศรยังแฝงความหมายอีกมากมาย เช่นรูปทรงของงูที่มีใบหน้าเป็นหมา อวัยวะเพศชายและหญิง ความเชื่อเรื่องพระเจ้า ความรักนกเป็นหวัด (ไข้หวัดนก) สาริกาลิ้นทอง คนที่มีรูปร่างแข็งแรง แต่ใบหน้ากลับเป็นคนปัญญาอ่อน องค์ประกอบของวัตถุต่างๆ ในประติมากรรมของเขาก็มีกลด้วยจำนวน 4 หรือ 8 เป็นต้น กล่าวได้ว่า ผลงานทั้งหมดนี้ ก็เพื่อสื่อสารภาวะความเป็นมนุษย์ ที่เราต่างต้องถูกจองจำอยู่ในภาวะ "การอยู่ระหว่าง" สองด้านของชีวิตที่เป็นคู่ตรงข้ามกันเสมอ อาทิ ความสำเร็จ-ความล้มเหลว สุข-ทุกข์ ดีใจ-เสียใจ ความฝัน-ความจริง การเล่น-การสร้างสรรค์ แข็งแรง-ปัญญาอ่อน ซึ่งนิทรรศการ "สัจจะ-ปฏิมา" หริศรได้แปลงนามธรรมเหล่านั้นให้กลายเป็นสิ่งที่เราสามารถเห็นได้

" ชีวิตประหนึ่งห้วงน้ำอันกว้างใหญ่ไพศาล ไหล่เริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด เราเพียงแต่ตักน้ำจากกระแสน้ำอันเชี่ยวกรากมาเก็บไว้ในถังใบน้อย และน้ำในถังนั้นประหนึ่งคือ ชีวิตเรา นี่คือสภาพการณ์ของเราที่ถูกอิทธิพลกำหนดและเป็นความวิบโยคอันมิรู้สิ้นสุดแห่งเรา "

กฤษณมูรติ, 15 มีนาคม 2522

Rama IX Art Museum Foundation

" Life is like a vast river with a great volume of water without a beginning or an ending. We take out of that fast running current a bucket of water and that confined water becomes our life. This is our conditioning and our everlasting sorrow."

Krishnamurti, 15th March 1979

หัวแดง, Red Head, Bronze, 30x35x38 cm, 2004

สัจจะ-ปฏิม่า, Sajja-Patima, Bronze, 60 x 60 x 70 cm, 2004

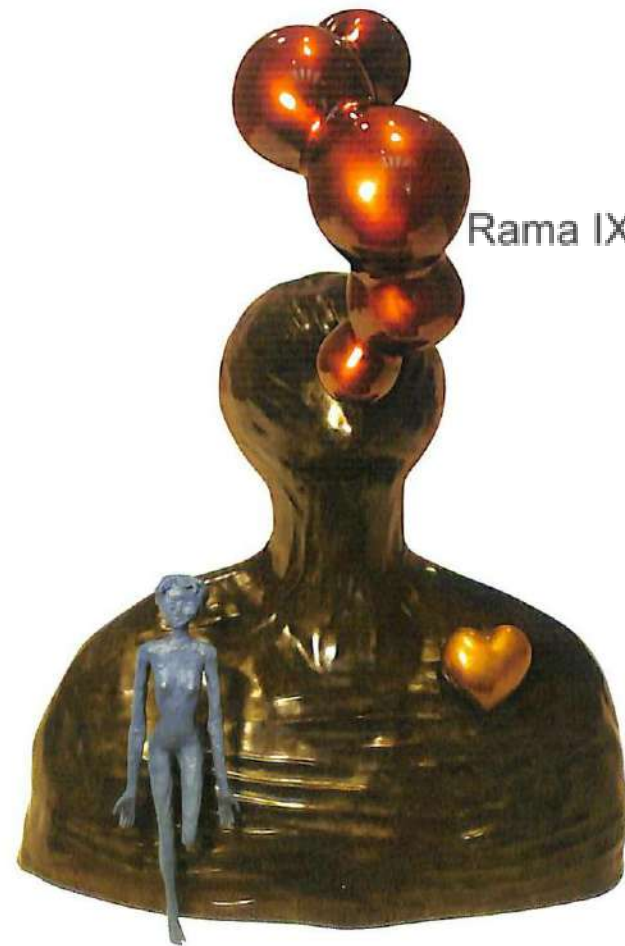
Rama IX Art Museum Foundation

สมองเงิน, Money Brain, Bronze, 43 x 46 x 46 cm, 2004

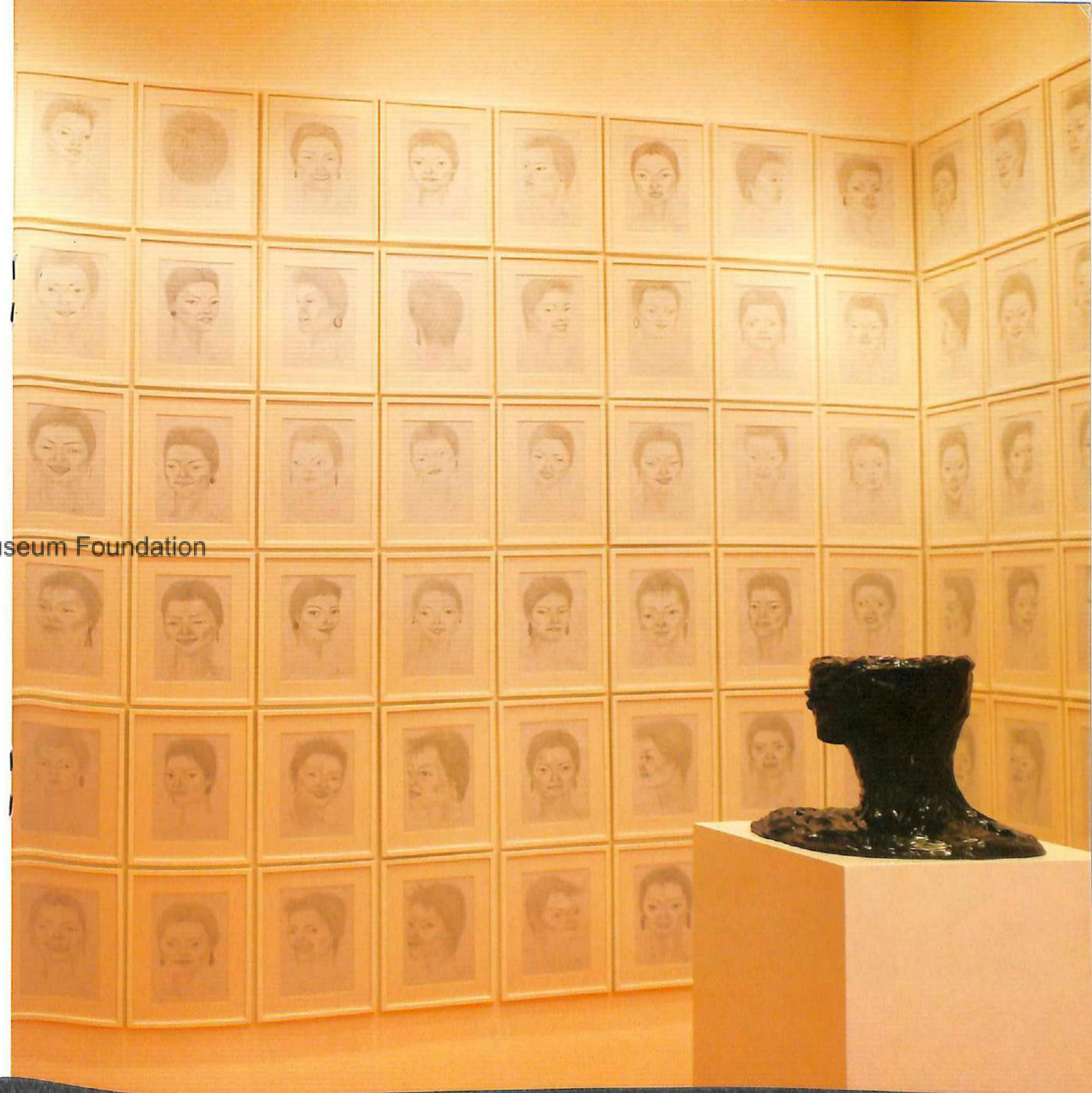

รูปปั้น Love Image, Bronze, 30x61x55 cm, 2004

รูปปั้น Half Man Left, Bronze, 28x57x75 cm, 2004

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

ต้นสนา, Sansana, Bronze, 57 x 56 x 32 cm, 2004

พุทธจีจําแดง, The Transformation of a Magic
Bronze, 60 x 40 cm, 2004

นักฝัน, Dreamer
Bronze, 60 x 40 cm, 2004

ใบหน้า, Face
Bronze, 60 x 40 cm, 2004

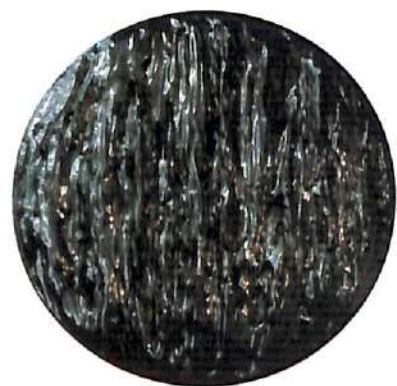
ธรรมะเมฆา, Dhrama Maya
Bronze, 60 x 40 cm, 2004

หมอกจําแดง, Smokey Talk
Bronze, 60 x 40 cm, 2004

ยักษ์พิทักษ์ธรรม, Giant Dharma Guard, Bronze, 150 x 280 x 280 cm, 2004

ไม่มีชื่อ Untitled, Bronze, 80x80 cm, 2004

Rama IX Art Museum Foundation

อัฐประติมากร, Sculptor of 8, Bronze, 130 x 280 x 280 cm, 2004

